

פוע 2000

111

משה שרת
הסוכנות היהודית לארץ-ישראל
ירושלים

טלפון 24671

ה' באדר א' תשכ"ה
7.2.65

523/40

לכבוד
מר עודד ברזילי
רביבים
ד"נ הנגב.

חבר יקר,

אני מוקיר את האמון שנתת בי בפנותך אלי
בשאלה לאומית-מצפונית.

תשובתי ברורה. אין לנו כמדינה שום מנוס
מלסחור עם ארץ כגורמניה - למכור לה ולקנות ממנה ולהוביל
את סחורתה באניותינו ולהניח לאניותינו לעגון בנמליה
ולאניותיה בנמלינו וכיוצא באלה קשרי מסחר ותובלה ופסון.

המקור הרגשי של הרצון להחרים את גרמניה ולהנזר
מכל סוג עמה מובן היטב. מה שהיה בלתי מובן הוא העדרה
של נטיה רגשית כזאת. אך עובדה ניצחת היא כי אין יצר
זה הולם את הנסיבות המעשיות של הויתנו הממלכתית - יתר
על כן, הוא פועל בניגוד גמור לעניינינו החיוניים ביותר,
ממש לצרכי קיומנו, במצב הנתון, אשר אין בידינו לשנותו,
- לא זו בלבד אלא במדה שהוא נוגע לנו אסון יהיה אם יחול
בו שינוי - ההענות ליצר זה היא בעוכרי עתידנו.

אילו המשכנו בהויתנו הגלותית והסתפקנו בה, היה
כל פרט בתוכנו יכול לפעול ולחיות לפי מישאלות לבו ולשאוב
מזה סיפוק לעצמו. יתרה מזו, הכלל של פרטים יהודים היה
יכול לדגול בשיטה קיבוצית מסוימת, המחייבת מבחינה מוסרית
את כל היחידים - לקבוע את ההתנהגות בענין מסוים כחלק של
אורח החיים היהודי. הדבר לא היה חל, כמובן, על החטיבה
הממלכתית, המרחבית, המשקית, אשר אליה היינו שייכים, מכוחה
היינו מסילא נבנים ומחולשותיה היינו לוקים. כך יכולנו
לזכות בשני העולמות - גם ליהנות מתועלת הקשרים עם גרמניה
שהיתה מפיקה ארץ מגורינו, גם לחיות לפי מצפוננו האישי או
הלאומי-קהילתי בתוך ד' האמות של עניינינו הפרטיים.